
ROZGRANICZAĆ (4) *vb impf*

o oraz pierwsze a jasne.

praes 1 sg rozgraniczãm (1). ◇ 3 sg rozgraniczã (1). ◇ 1 pl rozgraniczãmy (1). ◇ 3 pl rozgraniczają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. rozgraniczyć.

Rozdzielać; disternare Mącz, JanStat, Cn; cernere, discernere, discludere, discriminare, dissaepire, dividere, limitare Cn (4) :

Przen [kogo] (1) :

Szereg: »rozgraniczać i rozłączać« (1): [Gribaldus] Vczynił tedy sobie trzech Bogów: [...] wołał y vczyl: Trzey łą/ trzey łą/ nie ieden ieft: trzech wyznawamy/ nie iedného: y przeto rozgraniczamy ie/ y rozłączamy *BiałKat* 111.

a. *Wyznaczać granice między posiadłościami (2) :* Disternino, Rozgraniczam/ rozłipuyę gránice. *Mącz* 450c; *SVspensio iniuriae et causae ad determinationem granicierum:* Bo piérwéy rozgraniczáią/ tóŹz dopiéro o krzywdę pozywáią *SarnStat* 1304.

b. *Stanować granicę między posiadłościami [co i co] (1) :* vftáwiamy/ áby gdy rzéká iáka náŹzá [*lege:* nasze]/ y tychże poddáných náŹzých máiętności rozgranicza/ które téy rzéki brzegów z obu ftron łą przyleglé: [...] tedy [...] *SarnStat* 682.

Formacje współrdzenne cf GRANICZYĆ.

Cf [ROZGRANICZAJĄCY]

MN